

De Duikelaar (Fietsroute)

“DE DUIKELAAR” FIETSRROUTE NIEUWLANDE “Een Dorp dat zweeg”

*De naam van deze route is ontleend aan het verzetskrantje van Herman en Peter. (Zie verderop in de beschrijving.) Onderduikers werden tijdens de oorlog **duikelaars** genoemd.*

De route is ± 50 km (eventueel in te korten tot 30 of 20 km).

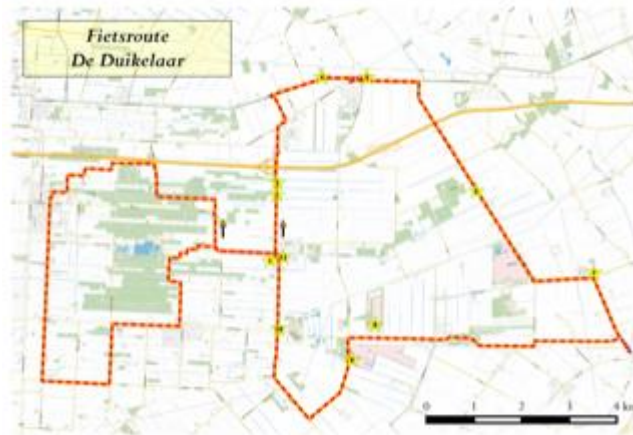
De cijfers 1 t/m 1 in de tekst verwijzen naar punten in de kaart.

Uit de vele verhalen en publicaties van de heer J. Schonewille (de in 2016 overleden eigenaar van het museum) is gebleken dat Nieuwlande in de oorlogsjaren een belangrijke functie heeft vervuld. Van haast iedere (oudere) woning en boerderij in het dorp valt wel wat te vertellen. In veel huizen en boerderijen waren onderduikers verstopt en de heer Schonewille kon daar boeiend over vertellen.

Nieuwlande was de woon- en werkplek van meerdere belangrijke verzetsmensen waarvan de naam van Johannes Post voor velen wel de bekendste is.

We starten de route bij het MFC “De Opsteker”. Dit gebouw waarin het Dorpshuis en ook de Peuterspeelzaal en de beide basisscholen zijn gevestigd werd geopend in februari 2014.

We steken het kruispunt over en gaan langs het cafe “**De Dorpskern**” de

Johannes Poststraat in.

Aan de rechter kant op nr. 53 staat het huis waar in de oorlog *Jan Wildschut ondergedoken zat. Jan Wildschut, de rechter hand van Johannes Post in het gewapende verzet, werd gearresteerd en in de gevangenis aan de Weteringschans in Amsterdam opgesloten. De groep Post bereidt een overval voor op de gevangenis om Jan Wildschut en andere gevangenen te bevrijden. Het is echter een vrijwel onneembaar fort en er wordt besloten om een SD-er om te kopen om op die manier toegang te verkrijgen. De man blijkt een verrader te zijn en een deel van de groep, waaronder Johannes Post wordt overmeesterd en de volgende dag al in de duinen terechtgesteld. De dood van Johannes Post is een enorm verlies voor het verzet. Jan Wildschut sterft voor het eind van de oorlog in een Duits concentratiekamp .*

Op nr. 33 woonde meester Bos waar Joodse onderduikers zaten.

**Bij een razzia werd door het dak geschoten, rakelings langs de verstopte mensen. Gelukkig werd niemand geraakt en gevonden.*

Op nr. 29 woonde bakker Bolwijn.

**Hier zat Herman tijdens een razzia verstopt boven de oven.*

Aan de overkant naast de kerk was het voormalige koffiehuis van de familie Van der Vinne.

**Via dit adres verliepen alle contacten met het verzet in Amsterdam.*

De Gereformeerde kerk,

**In deze kerk was, onder een luik in de vloer, de geheime illegale drukkerij van de twee joodse mannen Herman (Lou Gans) en Peter (Isidor Davids). Deze jonge mannen hebben daar 9 maanden gezeten ! Zij vervalsten persoonsbewijzen etc. Herman maakte eveneens Duitse spotprenten. De opbrengst van de verkoop van deze prenten kwam ten bate van gezinnen met onderduikers. Bij een razzia moest de dominee vertellen waar de ingang van het "jodenhol" was. Deze dominee wist echter (gelukkig) van niets. Met veel tam tam kwamen ze de volgende dag terug en vonden het luik. De vogels waren toen al gevlogen. Er waren alleen een paar strozakken en een tonnetje dat als wc dienst deed aanwezig. De SS-ers dachten dat er wapens verstopt zaten en eisten schoppen om te spitten. Tot diep in de nacht werd er door alle opgetrommelde omwonenden gegraven. Er werd uiteindelijk natuurlijk niets gevonden.*

Op nr. 22 woonden de dames Nieboer.

** In deze woning kon men onder de vloer door naar de burens komen. Nico heeft hier in het laatst van de oorlog ondergedoken gezeten. Nico is de schuilnaam van Max Leons en was de rechterhand van Arnold Douwes. Dat waren de mensen die de leiding hadden over de onderduikers en de onderduikadressen.*

Op nr. 20 woonde de ex koster van de gereformeerde kerk, Roffel, die Herman en Peter onder de kerk verzorgde.

**Hij, zijn vrouw en Arnold waren de enigen die van het bestaan van de illegale drukkerij onder de kerk op de hoogte waren.*

De Kerkhoflaan was in de oorlog de enige verbindingsweg met Hollandscheveld.

**Langs deze weg zijn alle opgepakte mensen uit Nieuwlande afgevoerd naar de school in Hollandscheveld. Daar werden ook de gearresteerde Joodse onderduikers Dolf Kool en Barend Roet door Nederlandse SS-ers (Auke Patist) zwaar mishandeld.*

Rechts van de weg op nr. 17, de boerderij die wat achteraf ligt, woonde Johannes Post met zijn gezin.

**Arnold Douwes, die tijdelijk bij de familie Post inwoonde en van beroep tuinarchitect was, zaaide de tuin van Johannes Post vol met oranje goudsbloemen als stil protest.*

(2)Tegenover dit huis is de ingang naar het door de Koninklijke Landmacht, in het kader van 200 jaar Koninkrijk, gerenoveerde onderduikershol.

Dit, op 23 april 2014 onder grote nationale belangstelling, door Max Leons (oorspronkelijk o.a door hem gegraven) geopende onderduikershol staat symbool voor de vele plekken in Nieuwlande waar onderduikers verstopt hebben gezeten.

Ook de Israëlische Ambassadeur heeft het monument in 2014 bezocht.

(3) Verderop op nr. 12 zijn we bij museum boerderij MOORENDS beland. De naam Moorends komt vanuit Engeland. De vader van de voormalig bewoner, de heer J. Schonewille, heeft (een aantal jaren voor 1911) veen afgegraven in Engeland in dienst van de firma Griendtsveen.

We steken de weg over, voor de oorlog Zwinderse scheiding genaamd, naar het fietspad en slaan links af.

Na het viaduct over de A37 staat rechts de boerderij "De Eersteling", de eerste boerderij van Nieuwlande die stamt uit 1906. Vervolgens staat links, als laatste in rij een boerderij van voorheen de familie Hogen Esch. Naast deze boerderij loopt nog een pad, dit is een oude afsteek naar de Coevorderstraatweg richting Hoogeveen.

Op de plek waar nu het benzinestation staat, waren vroeger flinke wilde, ruwe stukken veen. Daar werkte de firma Rahder uit Noordsescht. Rahder was de eerste vervener die een turfmaschine had. Deze turfmaschine is in 1889 nog tentoongesteld op de Wereldtentoonstelling in Parijs.

Bij de splitsing gaan we re. af. Na ongeveer 200 mtr. slaan we links af een smal fietspad, de Schoolweg op. Doorrijden tot de Hoogeveensevaart. Bij de vaart links af en daarna de voetgangersbrug over. Rechts af. Na ongeveer 1,3 km langs het kanaal komen we, voor de bocht, op nr. 130, bij een varkensfokkerij. De varkensstallen zijn gebouwd op de fundamenten van de barakken van het voormalige **(4) Kamp Geesbrug**.

**Dit is het enige kamp dat in feite nog bestaat in de oorspronkelijke vorm. Daar kan zelfs Westerbork niet tegenop. Het is volgens de heer Schonewille, erg jammer dat het voormalige kamp niet te bezichtigen is en dat er geen herinneringsmonument van gemaakt is. Voor het complex aan de weg is wel een monument geplaatst (zie afbeelding volgende pagina). Er zijn voor, tijdens en ook na de oorlog wel zo'n 11 of 12 groepen mensen ondergebracht geweest. Het kamp is in eerste instantie gebouwd voor werklozen in de crisisjaren. Hagnaars zaten er in. Als maatregel van de Regering verrichtten ze grondwerk. Toen de oorlog uitbrak hebben er opbouwwerkers in gezeten. Dat waren werkloze militairen die weer aan de slag moesten. Daarna kwamen de evacués. Mensen uit Katwijk, vissers en zo, die moesten de plaats voorbereiden voor de bouwwerken van de Atlantik wall ("Perlenschnur aus stahlbeton"; dit was een Duitse verdedigingslinie langs de gehele kustlijn van Noorwegen tot Zuid Frankrijk tegen invasies van de geallieerden). Daarna kwamen er Joden, alsvoorselectie voor kamp Westerbork. Deze mensen hadden geen werk. De Duitsers hadden ze werkloos gemaakt en*

mochten niets meer doen. Ze werden naar werkkampen, waar er veel van waren in Drenthe, overgebracht. In Geesbrug werden deze Joodse mensen onder andere tewerkgesteld als z.g. betonjoden (waarover later meer). Na de oorlog werden in het kamp NSB-ers ondergebracht die als straf aan dezelfde klus moesten werken die door de Joden werd begonnen.

Na een paar honderd mtr. re. af de brug over. Bij het kruispunt Dorpsstraat oversteken naar het fietspad en li. afslaan richting Zwinderen. Links van het kanaal staat nog een kazemat

(5)* *Deze kazemat was onderdeel van een verdedigingslinie, gebouwd door de Nederlanders. Deze linie liep via het Zwinderse kanaaltje (uit 1860) naar de kazemat op de hoek en moest de z.g. Q-lijn verdedigen. De O-lijn en de Q-lijn rond Coevorden waren de enige (water)verdedigingslinies van betekenis in het Noord-Oosten. De Duitsers zijn op 10 mei 1940 aan de overzijde van de verlengde Hoogeveensevaart, te paard over een zandpad naar Hoogeveen getrokken. De Duitse cavalerie, hoofdzakelijk bestaande uit Oost-Pruisische boerenzonen, kwam via de Oosterhesselse brug naar Zwinderen. Bij die brug hebben ze geduchte tegenstand ondervonden van luitenant De Vroome met zijn manschappen.*

Na (totaal) zo'n 5,5 km bij de Johannes Postbrug over het kanaal Coevorden/Zwinderen, re. af de Burgemeester Legroweg in. Langs deze weg mooie kastanjabomen.

**Het kanaal werd in de jaren 30 van de vorige eeuw gegraven. In deze tijd werden ook de grote mooie boerderijen langs deze weg gebouwd. Deze boerderijen zijn hier door de Overheid neergezet als prestigeproject voor de ontwikkeling van de veenkoloniale gebieden.*

De architecten waren : Bos, uit Hoogeveen, de nrs. 1,2 en 3

G. de Jonge, Hoogeveen de nrs. 4 en 10

W. van Straaten, de nrs. 5 en 7;

Benninck uit Coevorden, nr. 8.

Bij de brug richting Dalen, rechtdoor.

**In een boerderij aan de overzijde van het kanaal was in de oorlog een Rotterdams jongetje ondergebracht. Deze jongen is op 13-jarige leeftijd omgekomen omdat de tram waarin hij zat op 6 februari 1945 in Geesbrug door de geallieerden werd beschoten. De geallieerden wilden zoveel mogelijk schade toebrengen aan alle soorten logistiek om het zich verplaatsen van de Duitsers zo moeilijk mogelijk te maken.*

Het volgende stuk land rechts was in de oorlog nog woest en wild. Aan de overzijde van het kanaal was de grond wel ontgonnen en in die jaren bouwland.

(6) Voorbij de afslag Nieuwlande was het eerstkomende huis bij de sluis op nr. 24 dat van de familie Geert Schonewille. Een, reeds overleden, broer van de heer Schonewille van het museum.

**Deze Geert was handelaar in granen en zaden en eveneens sluiswachter. Hij heeft als alleen opererend verzetsman heel veel goeds gedaan. Werd 5 maal door de Duitsers gevangen genomen en heeft ook een keer in Scheveningen vastgezet. Een bijzonder verhaal is dat van de Joodse vondeling die voor zijn deur werden gelegd. De familie heeft dit jongetje vervolgens aangegeven als vondeling en kreeg daarbij de naam: Frits Schonewille. Het kind was van een jonge Joodse vrouw die als z.g. dienstbode werkte op de boerderij met het witte hek aan de overzijde van het kanaal. Dienstbodes met een kind waren verdacht en omdat een huilend kind een te groot risico vormde, werd het jongetje bij Geert Schonewille te vondeling gelegd. De Duitsers geloofden het verhaal van de vondeling niet, er werden teveel joodse kinderen als vondeling aangegeven, daarom werd het kind opgepakt door de SD en naar kamp Westerbork gestuurd. Frits heeft daar een paar jaar gezeten en is met de laatste trein overgebracht naar Bergen Belsen en vandaar naar Theresienstadt.*

Omdat het verhaal de ronde deed dat het kind een product was van een Duitse militair en een Joodse vrouw, is hij met nog 48 andere kinderen gespaard gebleven. Het verhaal van Frits staat in de uitgave van mei 2004 van de Historische Kring van Oosterhesselen.

Voorbij de huizen ligt aan de rechterkant van de weg het (niet voor publiek toegankelijke) mooie natuurreservaat "De Witten".

Op de hoek aangekomen staat een monument en is een rust mogelijkheid. Links af slaan richting Coevorden. Doorrijden tot de bocht.

(7) **Op de hoek zijn aan de rechter kant van de weg in de z.g. miljoenensloot betonnen stutten te zien. Deze betonstutten lopen helemaal door tot het eind van de weg. Toen het kanaal Coevorden/Zwinderen werd gegraven hebben de ontwerpers geen rekening gehouden met het feit dat deze op de grens van veen en (drijf)zand lag. Daardoor dreef de grond steeds weg de naastgelegen sloot in en was het noodzakelijk om de waterlossing steeds weer leeg te baggeren. Dit werd erg kostbaar, vandaar de naam Miljoenensloot. Om de waterlossing permanent open te houden werd besloten om stutten aan te brengen. Deze stutten zijn tijdens de oorlog door Joodse mannen uit het kamp Geesbrug aangebracht. De Joodse "betonploegen" kwamen iedere dag op de fiets vanuit kamp Geesbrug naar hier. Zoals eerder vermeld werd deze klus na de oorlog door NSB'ers afgemaakt.*

De weg rechts af richting Coevorden vervolgen.

Aan de andere kant van het kanaal staat wat achteraf een boerderij met rood dak. Daar woonde in de oorlog de familie Hartemink.

Twee broers daarvan zijn door de SS opgepakt en als gijzelaars gefusilleerd. Hun namen staan vermeld op een gedenksteen bij Woeste Hoeve op de Veluwe.

Na + 14,5 km. rechts af de Vossebelt in. –Wanneer u wilt kunt u even een aantal meters doorfietsen om de gedenkbank aan de rechterkant van de weg te bekijken.

Deze bank, bijna aan het eind van de weg, is na de oorlog gemetseld van materiaal dat over was, door geïnterneerde NSB'ers uit kamp Geesbrug die bij de "betonsloot" tewerk waren gesteld.

Terug naar de Vossebelt, doorrijden tot het eind en dan links af, meegaan met de bocht. Bij de volgende bocht, recht door het fietspad op. Mooie route richting Dalerpeel.

Peel betekent poel en was een moeras, dat voordat het afgegraven kon worden eerst drooggelegd moest worden. De naam Peel is meegenomen door de mensen, turfgravers, die in Brabant gewerkt hebben.

Aan de linker kant door het bosgedeelte ligt een mooie ijsbaan.

In Dalerpeel bij de kruising rechtdoor de Steigerswijk in. Een lange rechte weg richting Elim.

(8) Ongeveer 600 meter voor de eerstvolgende kruising is rechts de ingang van een natuurgebiedje “De kleine Staarman” waar een mooie wandeling te maken is op een verstillend en ongerept stukje ruig natuurterrein. De paden zijn wel wat moeilijk te ontdekken. In het midden van het gebied is een pad en wanneer men langs de omheining rond het gebied loopt is de afstand + 4 km.

(9) Bij de kruising links af de Scheerseveldweg in. Aan de linker kant een overgebleven oud en nat stuk woeste grond. Dit is het laatst overgebleven stuk Dalerpeel en officieel niet toegankelijk voor publiek. Aan het eind van deze weg rechts af de Nieuwlandse weg in. Dit is het Kikkertsveld.

**In dit veld is een Lancaster bommenwerper neergestort.*

Bij de bocht voorbij het eerste huis aan de rechter kant was in de oorlog een brug over de Jeulenwijk en het (nu gedempte) Dwarsgat, die in 1940 opgeblazen is in een poging om de Duitse troepen te stuiten. De oorlogstroepen te paard zijn echter via een boerenbrug langs de Jeulenwijk naar Elim getrokken.

Om de 150 meter liggen hier wijken richting het westen. Veel van deze wijken zijn dichtgeslibd en vervuild. De huizen langs deze wijken zijn nu zeer in trek bij Drentheniers.

Het ontstaan van de wijken wordt ook genoemd in het boek van Thomas Roosenboom “Publieke werken”.

** De veenarbeiders groeven de wijken om de gestoken turf per schip te kunnen vervoeren dat uiteindelijk naar Amsterdam ging. Terug namen ze dan compost mee. Als het veen afgegraven was bleef alleen geel zand over en de uit Amsterdam afkomstige compost werd daar dan weer opgebracht om de grond weer vruchtbaar te maken.*

(10) Na de kruising bij Dalerend volgt een gedeelte van Nieuwlande waar in vrijwel ieder huis onderduikers hebben gezeten. Wanneer ze geen onderduikers van buiten hadden dan waren het vaak broers of familieleden. Er ging bijna niemand naar Duitsland om te werken. Weigering om te werken voor de Duitsers was toen verboden.

De grote boerderij aan de linker kant van de weg, waarin nu een fitness centrum is gevestigd werd gebouwd door een rijke Groningse boer en heeft het dorp Nieuwlande haar naam gegeven. (Voorheen stond de naam Nieuwlande in het dak.)

Aan de rechter kant van de weg op nr. 29 staat een grote boerderij van v/h Van Dijken.

**De SS-ers hadden de vrouw van Van Dijken bedreigd. Ze moest vertellen waar de onderduikers zaten, zodat ze konden worden opgepakt. Ze zaten verstopt op de zolder boven in de koeienstal. Bij wijze van sinister vermaak moest de gepakte joodse man zich uitkleden en naakt door de koegreppel kruipen. Omdat ze hem zo vuil en onwelriekend niet mee wilden nemen moest hij zich midden in de nacht bij de regenbak gaan afspoelen. Het was november en ijsig koud. De man heeft onder bewaking van een SS-er water geput uit de regenbak. Toen de emmer vol was heeft hij het water plotseling over de SS-er gegooid en is er spiernaakt vandoor gegaan. De man is langs de wijken ontkomen en heeft de oorlog zelfs overleefd. De vrouw van Van Dijken heeft in de ontstane consternatie de andere onderduiker, een neef van Van Dijken, intussen de deur uitgewerkt en ook die was dus ontkomen. Deze man heeft de oorlog eveneens overleefd. Vrouw van Dijken is voor deze daden opgepakt en heeft twee maanden vastgezet.*

Op nr. 60 links woonde in de oorlog een neef van Johannes Post, Wolter Padding.

Hij was in het gezin Post opgegroeid. In de oorlog hadden hij en z'n vrouw 8 a 9 onderduikers waaronder Joden. Zelf hadden ze vijf kinderen.

Het voormalige huis is afgebroken en vervangen door nieuwbouw.

Aan de rechter kant op nr. 9, naast de boerderij met de naam Phoenix, woonde de familie Jan Post.

**Op 18 augustus 1944 zijn achter hun huis een zoon en een onderduiker door de Grüne Polizei doodgeschoten. De twee jonge mannen Evert Post en Bastiaan Bos waren nog maar 19 jaar.*

Op nr. 46 woonde de familie Visser.

**Die hadden Joodse onderduikers. Hun eigen zoon was elders ondergedoken. De familie kreeg evacués die lid van de NSB waren.*

In het vierkante huis rechts op nr. 5 woonde de familie Norder.

**Deze mensen hadden in de oorlog een Joods-onderduikers-echtpaar waarvan niemand wist dat ze daar zaten.*

Ze werden 's avonds in het donker gelucht. Norder werkte tijdens de oorlog bij de organisatie Toth. Dat was het bedrijf dat verdedigingswerken, bunkers e.d. bouwde voor de Duitsers. Het werken bij die organisatie werd in de ogen van de Nieuwlanders gezien als een soort verraad. Aan het eind van de oorlog kwamen de Joodse onderduikers totaal onverwacht tevoorschijn. Ze hadden daar drie jaar gezeten.

Op nr. 22 staat nu een nieuw huis.

**In de oorlog was het een winkelpand waar Seine Otten woonde. Meester Otten, zoals hij werd genoemd, was zeer actief in de verzetsbeweging. Toen Meester Otten elders ondergedoken was hebben de Duitsers een inval gedaan in de woning terwijl de verzetsmensen Arnold, Peter en Herman (over hen later) met een postduif in een hol onder de vloer zaten. Gelukkig zijn ze niet gevonden. (Blz.81 van het boek Nieuwlande, een dorp dat zweeg).*

Op nr.20 woonde Meester Griffioen, hoofd van de naastgelegen (reeds lang geleden afgebroken) school.

Op het kruispunt staan de drie oorlogsmonumenten van Nieuwlande. Een modern monument, gemaakt door de Nieuwlandse kunstenaar Hulskamp, stelt de bescherming van de onderduikers voor en is van de bewoners van Nieuwlande. Een ander monument is het z.g. onderduikershol met daarin een kopie van de oorkonde geschonken door Yad Vashem uit Israël als dank aan de inwoners van Nieuwlande. Het laatste monument stond eerder op een andere plek en is verplaatst bij de andere monumenten.

Bij de kruising kunt u de route vervolgen door links af de Akkerweg in te slaan. (Wilt u de tocht niet voortzetten dan bent u weer bij het beginpunt) De Akkerweg waarop we nu rijden was er in de oorlog niet. Het was een brede sloot, het Oostopgaande. Het had geen paden langs zij. De huisarts kwam per boot over dit water vanuit Hollandscheveld.

**Links was het land van Kremer met een bos waarin een groot onderduikershol was. Aan vier zijden ingesloten door water was het een relatief veilig gebied.*

Bij de tweede bocht rechts af richting camping. Op de hoek links bij het fietspad van de Kerkhoflaan staat een boerderij die in de oorlog behoorde aan Boele Meier.

**Deze boerderij werd gevorderd door een SS-er, die door zijn gedrag "Gekke Willem" werd genoemd. Hij gedroeg zich als de koning van Nieuwlande, hield woeste feesten en terroriseerde de hele omgeving op eigen houtje. Op een avond schopte hij vanaf zijn paard een ruit in bij bakker Bolwijn; die vervolgens woedend bij de Ortz Commandant in Hoogeveen schadevergoeding eiste....en kreeg ! En dat, terwijl zijn huis vol onderduikers zat.*

Links af het fietspad op. Het pad voert door een bosgebied. Bij de kruising rechts af de Meerboomweg op.

Vlak voor het viaduct links af de Wilfred Stillweg in.

**Wilfred Still was een 20-jarige Engelse piloot,*

die in de oorlog met zijn vliegtuig met acht mensen aan boord is neergestort.

Wat verderop is het vliegtuig terechtgekomen in het stuk land waarin een paal staat links van deze weg .

In Hollandscheveld

langs sporthal "De Marke" en links af de Hendrik Raakweg in.

**Hendrik Raak was eveneens een verzetsstrijder. Hij was loketbeampte in*

het hoofdpstkantoor aan de Hoofdstraat in Hoogeveen. Op 17 februari 1944

pleegde hij samen met Jan Naber en Albert Rozeman om vijf uur in de ochtend een

overval op het hoofdpstkantoor (zijn werkplek). Hierbij werden 13.000

distributiekaarten buitgemaakt waardoor er vele onderduikers van eten konden

worden voorzien. Nadat hij voor de 2^e keer was opgepakt door de SD werd Raak op

6 juni 1944 in de duinen bij Overveen gefusilleerd.

Vervolgens rechts en dan weer links.

Op de kruising staat de Nederlands Hervormde Kerk. Daarvoor staat het beeld "De Nevelhekse".

De weg oversteken het Zuideropgaande in.

Bij het kruispunt Zuideropgaande/Carstensdijk rechtdoor.

Zijweg De Langewijk loopt helemaal door tot Nieuwlande.

Op nr. 99 woonde in de oorlog in het huis Ora et Labora, een plaatselijke bureauhouder.

**Hij was als ambtenaar een verlengstuk van de Duitsers. Met allerlei maatregelen. Hij heeft wel gezorgd voor bonkaarten en zo. Het heette dat hij aan de “goede” kant stond. Later is hij wethouder geworden in de gemeente Hoogeveen.*

We komen nu in Nieuw-Moscou. In één van de huizen voorbij de hoek van de Barsweg en het Zuideropgaande, schuin tegenover de minicamping, is Johannes Post geboren en opgegroeid.

Vervolgens links af de Barsweg in richting Elim.

**In deze omgeving is een zekere Jan van der Helm doodgeschoten. De geschiedenis vertelt dat hij weigerde om zijn paardentuig af te geven aan Landwachten die hem aanhielden. Omdat hij Joodse onderduikers in huis had wilde hij niet dat deze mannen bij hem thuis kwamen. Hij is er met zijn 4-jarig zoontje aan de hand op zijn land vandoor gegaan en toen door de landwachters in de rug geschoten.*

Bij de 2^e zijweg links af de Warmondsweg in.

**Aan de rechterkant is het z.g. Bennewijkerbosje waar in de oorlog veel jonge mannen uit de omgeving sliepen uit angst om opgepakt te worden.*

Deze weg volgen tot het eind en dan re.af het fietspad op richting Elim.

Bij de kruising rechtuit richting het mooie Jugendstil huis met de naam Elim.

Links af en de eerste weg rechts de Marten Kuilerweg is. Na iets meer dan 1 km rechts af het Ockens(fiets)pad op. Dit pad eindigt op de Akkerweg.

Rechts af richting Nieuwlande.

Op de hoek bij de kruising is cafetaria “**De Dorpskern**” gevestigd. Hier kunt u terecht voor koffie, drankjes, ijs, lunch e.d.

We zijn dan weer terug bij het beginpunt van de route bij het MFC DE OPSTEKER.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

De beschrijving van de gebeurtenissen in de oorlog zijn in het kader van deze routegids vrij summier weergegeven. Mocht u geïnteresseerd zijn in meer informatie dan is er o.a. een boekje “Nieuwlande 1940-45 Een Dorp dat zweeg” geschreven door de heer J. Schonewille, J. Engels en J. van der Sleen.

[Wijzigen](#)

•

■

• Meest recente berichten

- [Nieuwe Stuw geplaatst](#)
- [21-06 2019 Viering langste dag](#)
- [Wat staat waar in het bos 15-10-2018](#)
- [12-10-17 Gezellige bosactiviteit leverde een nieuwe hut op!](#)
- [Wandeling op zoek naar eetbare planten en paddestoelen een succes](#)

•

juni 2019

M	D	W	D	V	Z	Z
« mei					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

- **Toekomstige evenementen**

1. [Langste dag](#)

juni 21 @ 19:30 - 22:00

- [Bekijk alle Evenementen](#)

Nieuwlande Rondon

Mogelijk gemaakt door [Mirum](#) & [WordPress](#).